

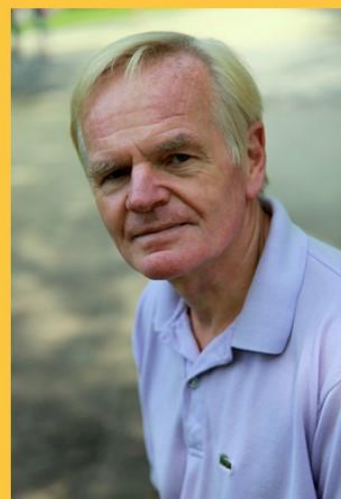
Gratis Huiskamerconcerten



Selma



Micha Beuger
Langswater 693 – 1069 EG Amsterdam
micha@ / www.buitenaards.net



Micha

X^e Huiskamerconcert

Zondag (datum) – 15:00-17:00 uur

Elk jaar voorlaatste of laatste zondag van mei en voorlaatste of laatste zondag van november
Al direct na elk concert wordt het volgende aangekondigd op deze website

Muziekstuk	Componist	Bewerker	Piano	Orgel
Pauze van 15 minuten ongeveer halverwege het concert				

Routebeschrijving

Per auto via A10 / A9 / A5 afslag Osdorp – Voldoende gratis parkeerplaatsen bij flat 6
Per trein tot Amsterdam Centraal of Amsterdam Lelylaan
Tram 17 tot eindpunt Osdorp Dijkgraafplein (of 1 halte eerder)
Stukje teruglopen – linksaf Langswater – flat 6 nr 693 aanbellen – trap en beide liften zijn bruikbaar
3^e etage – galerij een na laatste appartement

Huiskamerconcerten bij Micha Beuger – gratis maar niet vrijblijvend

Basisregels

- Het waarom van onze huisregels staat in kleuren en geuren op de volgende pagina
- Geen bloemen, planten of dieren in mijn huis – zelfs niet voor een paar minuten
- Geen geschenken – ook niet vooraf of achteraf
- Geen extra gasten zonder overleg per mail

Vorbereiding

- Alleen aanmelden voor bijwonen van het hele concert
- Aanmelding met vermelding aantal personen via mijn mailadres onderaan deze pagina
- Na aanmelding volgt bevestiging per mail en kort voor concert herinnering met eventuele wijzigingen
- Ik ben niet telefonisch bereikbaar voor concertzaken
- Ik bied geen geprinte informatie
- Ik bied geen drinkwater voorzieningen
- Wees ruim op tijd – wij wachten niet

Concentratie op muziek

- Keuken, badkamer, privé en balkon blijven dicht – zelfs voor ons
- Gratis hapjes en drankjes tijdens de hele bijeenkomst
- Verpakte consumpties met zelfbediening en liefst geen geknoei

Wetgeving – veiligheid – hygiëne – comfort

- Fotograferen van andere personen alleen met hun toestemming
- Mijn appartement is rookvrij – zelfs voor kaarsen en wierook
- Straatschoenen in halletje achterlaten – elders rondlopen op eigen huisslippers of sokken
- Kinderen niet laten rondkruipen
- Kussens niet op de vloer
- Niet de hele bijeenkomst staan – niet zitten op werkbladen met spullen, keukentrapje of op de grond
- Wel zitten op zitzak, stoelen, banken, eventueel op leuningen en – met of zonder kussens – op bijzetkastjes

Vrijheden – mogelijkheden

- Ook tijdens uitvoeringen ben je welkom in de studio – bijvoorbeeld om opnames te maken
- Gedurende inloop, pauze en uitloop mag je zelf instrumenten bespelen
- Registerknoppen alleen indrukken, dan gaan ze langer mee

Tijdschema

14:00 uur	Begin inloop
15:00 uur	Begin uitvoeringen
• Ongeveer halverwege	Pauze van 15 minuten
17:00 uur	Einde uitvoeringen
17:30 uur	Einde bijeenkomst

Orgel: Johannus Rembrandt 350 – met wijzigingen en uitbreidingen

Orgel en piano staan gestemd in Divine-9 – 427 Hz

Selma L. Beuger – dochter van Micha – woont te Bussum en is muziekleraar, pianist en componist

www.isoldesvleugel.nl

Micha W. Beuger woont te Langswater 693, 1069 EG Amsterdam en is organist, pianist en componist

www.buitenaards.net/muziek.html

www.buitenaards.net/actueel.html#concert

www.buitenaards.net/pdf/concertbeleid.pdf

micha@buitenaards.net

Waarom dit strenge beleid bij deze huiskamerconcerten?

Dit is geen verjaarsfeest of receptie. Dit pand is niet het Concertgebouw. En geen riant benedenhuis met woongroep. Dit is een huiskamerconcert bij een alleenwonende bejaarde man in een klein appartement in een grote galerijflat. Ik sta bekend om mijn goede concentratie, maar bij het musiceren – ik ben amateur – word ik gauw afgeleid. Deze concerten – waaraan ik graag meedoe – vergen het uiterste van mijn muzikaliteit en voorbereidingen. Verder moet ik rekening houden met allergie, hygiëne, veiligheid, bewonersreglement, auteursrechten en met de AVG. Dit lukt mij slechts als alle deelnemers rekening houden met al deze beperkingen en zorgvuldig voorbereid meedoen. Wie een geprint programma wil, moet dat zelf maar meebrengen. Vorige keer bleven de meeste ongebruikt liggen. Deze regels zouden eigenlijk overbodig moeten zijn. Gelukkig voelen de meeste gasten feilloos aan hoe alles werkt. Maar op een snelweg met soepel rijdend verkeer heb je slechts één spookrijder nodig. Om de boel te laten vastlopen of – erger nog – ravage te veroorzaken. Daarom liever eenrichtingsverkeer dan drempels op dit smalle pad. Het gaat er hier anders aan toe dan je gewend bent. Vergeet al die tradities voor die paar uren. Ik woon hier. Als in het Concertgebouworkest alle musici spelen zoals het hun goed dunkt, dan is de muziek niet om aan te horen. Ik ben de logistieke dirigent van deze huiskamerconcerten. Het is de bedoeling dat allen zich zorgvuldig afstemmen.

Onze voldoening bij het meedoen aan deze huiskamerconcerten

Het is onze opzet, dat de muziek centraal staat en niet de musici. Ik ben blij met mijn orgel en andere instrumenten. Ik wil hiervan graag zoveel mogelijk personen laten meegenieten. Het is een feest om op deze manier uit te wisselen met andere enthousiaste mensen.

Waarom gratis en waarom geen geschenken?

Ik heb voldoende geld – met voldoende reserve. Met minder geld zou ik weliswaar minder vrijheid genieten. Maar ook meer geld zou mijn vrijheid inperken. Met meer zorgen en administratie. Met geldbeluste mensen en organisaties. Bij betaalde concerten kunnen gasten eisen gaan stellen, die meer met verpakking dan met inhoud te maken hebben. Dan willen ze bijvoorbeeld per se koffie. Ze hebben immers voor de bijeenkomst betaald. Het is trouwens een heel gedoe om geld voor je diensten te innen. Je moet daarvoor speciaal gaan zitten of dat uitbesteden. Ik zou moeten zorgen voor wisselgeld. Ik heb geen pinautomaat. Ik weet mijn rekeningnummer niet uit mijn hoofd. En ik heb niet altijd mijn bankpas bij de hand. Administratie is min of meer verplicht bij betaalde evenementen. Als iemand mij een geschenk biedt, voelt dat bij mij aan als spookrijden. Het verstoort de soepele doorstroming. Andere gasten kunnen zich daar verward door voelen. Dan maar liever duidelijkheid en helemaal geen geschenken. Verder vind ik, dat een financiële drempel zorgt voor een ongepast soort selectie criterium. Ik ben niet omkoopbaar. Ik doe niet aan vriendjespolitiek. Ik werk liefst met mensen die harmonisch bijdragen aan het slagen van de bijeenkomsten.

Waarom geen bloemen?

Ik ben er dol op. Ik woon midden tussen de natuurgebieden. Ik hoef maar een paar stappen te zetten en ik geniet van prachtige bloemen, planten, bomen, dieren en mensen. Maar dan springlevende. Bloemen in een vaas zijn dood. Ik heb niet eens vazen. Als iemand voor, tijdens of na een concert bloemen aanbiedt, dan houdt dat enorm op. Je moet ze meteen in het water zetten. Degene die – ongetwijfeld met goede bedoelingen – bloemen geeft, is binnen een paar uur weg. Ik zit daar een paar weken mee. Ze gaan dan maar in een maatglas of zo. Ik moet ze dagelijks verzorgen. Zodra ze uitgebloeid raken, geeft dat best een boel troep. Binnen een mum zou iedereen bloemen gaan meebrengen. Selma kan onmogelijk dertig bossen bloemen mee naar huis nemen. Maar dan geef je die vent toch een plant? Alsof ik mij de tijd gun om daarvoor te zorgen. Zelfs plastic planten gaan bij mij dood. Ook op huisdieren of rondkruipende kinderen is mijn appartement niet ingericht met al die kabels op de grond. Tijdens het concert zou het orgel zomaar kunnen uitvallen. Of zouden die arme schepsels kunnen worden geëlektrocuteerd. Of het loodje leggen na contact met levensgevaarlijke chemicaliën uit mijn keukenkastjes. Ik kan natuurlijk de boel weer voor kapitalen laten verbouwen. En dat voor slechts een handjevol huiskamerconcerten per jaar. Lukt het toch niet om adequaat in te spelen op onze beperkingen? Dan zijn deze bijeenkomsten voor jou wellicht minder geschikt. Dan maar naar het Concertgebouw met een vette portemonnee? Of naar dat verjaarsfeestje met een grote bos bloemen?

Waarom geen gerook?

Over tabak zal ik niet te veel uitweiden. Volgens ons nieuwe flatbewonersreglement mag je niet eens peuken op het balkon van je benedenburen gooien. Toch wel een betuttelende maatregel. In ieder geval blijft mijn balkon dicht tijdens de hele bijeenkomst. Ook omdat de zitzak voor de balkondeur ligt als twee reservezitplaatsen. Wat betreft kaarsen en wierook heb ik vervelende associaties met westerse en oosterse religies. Een paar brandjes maakten mijn aversie compleet. Voordeel van dit brandverbod is, dat ik geen vijftig tinten wit op de muren heb. Die jus d'orange vlek van vorige keer was vlot en zonder kleurverschil weggewerkt.

Waarom geen koffie of een glaasje water?

Op de ochtend en vroege middag van het concert gaan we nog even oefenen. En bijvoorbeeld koffiedrinken met ons team. Vlak voor de eerste gasten komen, doe ik de afwas. Daarna gaat de keuken dicht en blijft die ook de rest van de dag gesloten. De meeste van mijn vele sociale contacten vinden buitenshuis plaats. Daarom heb ik van alle keukengerei slechts een handjevol. Voor meer is ook geen plaats. Ik heb een hekel aan huishoudelijk werk. Op ons huiskamerconcert is plek voor zowat dertig gasten. Niemand krijgt van mij een glaasje water, want dan zou ik later dat glas moeten afwassen. Als dat dan niet al is gesneuveld. Die paar mensen, die acuut in elkaar zakken als ze een paar uur geen water drinken, moeten zelf maar regelingen treffen. Dertig koffiebekers heb ik niet. Laat staan dat ik zin zou hebben om die af te wassen. Dan maar wegwerpbekers? Plastic of karton? Ik zou allerlei milieubewegingen over mij heen krijgen. En moet ik thermoskannen aanschaffen? Of kopje voor kopje zetten? Qua apparatuur heb ik altijd het beste van het beste, maar zelfs het beste van het beste is soms niet goed genoeg. Mijn koffieapparaat weigert weleens. Mocht ik dat die dag toch niet aan de praat krijgen, dan drink ik die dag maar geen koffie. Zul je net zien, dat ik een razend moeilijk stuk zit te spelen en onze gastpersoon zegt, dat het koffieapparaat het niet doet. Uiteraard gaat koffie altijd voor, dus dan maar dat muziekstuk onderbreken. En dan willen dertig gasten dertig soorten koffie. Dus moeten op tafel alle kleuren suiker van de regenboog, minstens vijf merken zoetstof, honing, tien soorten melk, room, cacao, kaneel, cognac, rum of weet ik wat er allemaal in en op moet. En waarmee ga je dat bakkie roeren? Met wegwerp staafjes? En dan dat geknoei. Op mijn goudgele bankstel mors ik liever jus d'orange dan koffie. Die banken zijn trouwens met een speciaal antivlekkenmiddel behandeld, wat ik wel elke drie jaar moet herhalen.

Waarom mogen gasten niet helpen alles weer op zijn plaats te zetten?

Goed bedoeld is niet altijd goed genoeg. Dat geldt ook voor bijvoorbeeld het ondeskundig verlenen van eerste hulp. In mijn eenpersoons huis loop ik niet op straatschoenen, maar op pantoffels. Dan blijven mijn vloeren langer acceptabel schoon. Aangezien het organisatorisch niet haalbaar is om dertig gasten van passende pantoffels te voorzien en ook nog eens dertig paar straatschoenen te parkeren, moeten ze hun schoenen dan maar aanhouden. Waarom je niet met schoenen op de bank mag? Geen flauw idee. Overgenomen van andere reglementen. Misschien moet ik toch eens vragen naar de bedoeling daarachter. Je mag niet op de grond zitten vanwege de veiligheid. De hele kamer staat trouwens al vol stoelen. Niet op de grond zitten, is ook vanwege de hygiëne. Op de grond lopen gasten met straatschoenen. Wie weet met hondenpoep eraan. En dat gaat iemand, die op de grond heeft gezeten, toch even op de bank zitten. Dan heb ik hondenpoep aan mijn bank. Dan maar wat minder flexibel. Het vergt minstens een uur om alle afval gescheiden weg te gooien, te stofzuigen en de vloeren te dweilen voordat alles weer op zijn plaats kan. En daar hebben we de dag van het concert geen tijd meer voor, want aansluitend gaat ons team uit eten. Waarom je niet mag zitten op planken met spullen erop? Niet goed voor die planken en niet goed voor die spullen. En niet goed voor jezelf want die planken zijn niet gebouwd op lichaamsgewicht. O ja, ook aan het keukentrapje – waarschijnlijk niet aanwezig tijdens het concert – kan hondenpoep zitten.

Waarom gasten niet te laat mogen komen?

Tja, ook wij vonden dat eigenlijk een flauwe regel. Te laat komen moet toch kunnen? Duizenden een redenen voor te bedenken. Wel, we hebben dit uitgeprobeerd. Te laat komen bleek toch enorm te storen. We moesten alle keurig op tijd gekomen gasten een kwartier laten wachten. Dat hebben wij geweten. Verder maakt het deurbelsysteem een enorme herrie. Dat moet ook wel. Anders komt de deurbel niet boven onze luide muziek uit. Wij wachten voortaan niet meer. Je hebt een klein uur inloop.

Waar blijft de vrijheid bij gratis concerten?

Onze regels zijn best streng. Maar bedoeld om juist meer vrijheid te creëren. Vrij is pas vrij als iedereen vrij is. Zo heb ik de vrijheid om wel of geen concerten te geven. En de vrijheid om iemand wel of niet toe te laten tot een concert. Ik ga na of onze concerten geschikt zijn voor die bepaalde persoon. Niet of die persoon geschikt is. Zoiets zou ik niet eens durven. Maar ook mijn potentiële gasten hebben meer vrijheid dan elders. Om zich wel of niet op te geven voor deze huiskamerconcerten. En waar mag je de hele tijd eten en drinken, rondlopen, op het podium komen, opnames maken en zelf instrumenten bespelen? In het Concertgebouw soms? Bij mij mag je mobieltje mag zelfs aan blijven staan. Al zul je geen telefoongesprekken kunnen volgen. Vanwege onze luide muziek, die we dan heus niet stiller zullen zetten. Niets hoeft. Niet alles mag.